

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DNR-70-44(16)/13/BZ

Warszawa, dnia 16 sierpnia 2013 r.

DECYZJA DNR-1/82/2013

Na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z 2007 r. Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 20, poz. 106 oraz z 2011 r. Nr 63, poz. 322 i Nr 102, poz. 586), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa dresów H-2135 # „ERG-S” (rozmiary: 134 cm, 140 cm, 146 cm) oraz dresów H-2132 # „ERG-S” (rozmiary: 134 cm, 140 cm, 146 cm), wprowadzonych na rynek przez przedsiębiorcę SK.KEYO spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Wólce Kosowskiej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że przedsiębiorca usunął przyczyny zagrożeń stwarzanych przez te produkty i umarza postępowanie administracyjne.

Uzasadnienie

Pismem z dnia 13 marca 2013 r. Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanemu dalej „Prezesem UOKiK”, protokół wraz z aktami kontroli dotyczący dresów H-2135 # „ERG-S” (rozmiary: 134 cm, 140 cm, 146 cm) oraz dresów H-2132 # „ERG-S” (rozmiary: 134 cm, 140 cm, 146 cm), wprowadzonych na rynek przez przedsiębiorcę SK. KEYO spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Wólce Kosowskiej.

Dresy H-2135 # „ERG-S” wykonane są z dzianiny, występują w różnych zestawach kolorystycznych i są przeznaczone dla dzieci małych oraz dzieci starszych i młodzieży w rozumieniu pkt 2.1 i pkt 2.2 normy PN – EN 14682 : 2009 „*Bezpieczeństwo odzieży dziecięcej – Sznury i sznurki ściągające w odzieży dziecięcej. Specyfikacja*”. Produkty

składają się z bluzy z kapturem zapinanej na zamek oraz spodni wiązanych w pasie na sznurek. W kapturze bluzy zastosowano w tunelu sznurek ściąający ze swobodnymi końcami, który przesuwają się swobodnie w tunelu (bez ryglowania). Suwak zamka błyskawicznego, łącznie z elementem ozdobnym, ma długość 40 mm. Ponadto, w spodniach w obrębie pasa zastosowano sznurek ściąający. Swobodne końce sznurka ściąającego zabezpieczone zostały przed strzępieniem przez zaryglowanie. Sznuerek ściąający przesuwają się swobodnie w tunelu (bez ryglowania), a jego swobodne końce, gdy ubiór jest całkowicie rozpięty i rozłożony na płasko, wystają na długość 270 mm. Do produktu dołączono etykietę kartonową zawierającą m.in.: logo wyrobu „*ERE G - S*”, H – 2135#.

Dresy H-2132 # „*ERG-S*” występują w różnych zestawach kolorystycznych i są przeznaczone dla dzieci małych oraz dzieci starszych i młodzieży w rozumieniu pkt 2.1 i pkt 2.2 normy PN – EN 14682 : 2009 „*Bezpieczeństwo odzieży dziecięcej – Sznurowanie i sznurki ściąające w odzieży dziecięcej. Specyfikacja*”. Produkty składają się z bluzy z kapturem zapinanej na zamek oraz spodni wiązanych w pasie na sznurek. W kapturze bluzy zastosowano w tunelu sznurek ściąający ze swobodnymi końcami, który przesuwają się swobodnie w tunelu (bez ryglowania). Suwak zamka błyskawicznego, łącznie z elementem ozdobnym ma długość 35 mm. W spodniach w obrębie pasa zastosowano sznurek ściąający, którego swobodne końce zabezpieczone zostały przed strzępieniem poprzez zaryglowanie. Sznuerek ściąający przesuwają się swobodnie w tunelu (bez ryglowania), a jego swobodne końce, gdy ubiór jest całkowicie rozpięty i rozłożony na płasko, wystają na długość 280 mm. Do produktu przymocowano etykietę kartonową zawierającą m.in.: logo wyrobu „*ERE G - S*”, H – 2132#.

W trakcie kontroli przeprowadzonej w sklepie w Mysłowicach, należącym do przedsiębiorcy SK. KEYO spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Wólce Kosowskiej, inspektorzy reprezentujący Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej dokonali oceny organoleptycznej obu modeli dresów. Ocena została przeprowadzona w oparciu o przepisy ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z 2007 r. Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 20, poz. 106 oraz z 2011 r. Nr 63, poz. 322 i Nr 102, poz. 586), zwanej dalej „ustawą o ogólnym bezpieczeństwie produktów”, z uwzględnieniem wymagań normy PN – EN 14682 : 2009 „*Bezpieczeństwo odzieży dziecięcej – Sznurowanie i sznurki ściąające w odzieży dziecięcej. Specyfikacja*”, zwanej dalej „normą”.

W wyniku przeprowadzonych badań organoleptycznych dresów H-2135 # „ERG-S” oraz dresów H-2132 # „ERG-S” inspektorzy Inspekcji Handlowej stwierdzili, iż produkty mogą stwarzać zagrożenie dla użytkowników z uwagi na zastosowanie:

- sznurków ściągających w kapturze ze swobodnymi końcami, co narusza pkt. 3.3.1. ww. normy, zgodnie z którym sznurki ściągające nie powinny mieć swobodnych końców (w przypadku rozmiarów 140 cm i 146 cm obu modeli dresów),
- sznurów ściągających umieszczonych w okolicy talii o długości przekraczającej 140 mm i zwisających poniżej dolnej krawędzi ubrania, co narusza pkt. 3.4.1 ww. normy, zgodnie z którym wolne końce sznurków ściągających w okolicy pasa mogą wystawać maksymalnie 140 mm każdy, gdy ubiór jest całkowicie rozpięty i rozłożony na płasko, natomiast gdy ubiór jest zapięty i dopasowany do odpowiadającej mu wielkości, swobodne końce nie powinny być dłuższe niż 280 mm,
- sznurków ściągających bez przymocowania ich do ubioru (zarówno przy kapturze, jak i w talii), co narusza pkt. 3.1.3 ww. normy, zgodnie z którym jeśli zastosowano sznurki ściągające, należy przymocować je do ubioru, na przykład przez zastosowanie ryglowania co najmniej w jednym punkcie usytuowanym w równej odległości od punktów wyjścia sznurków.

Mając na uwadze powyższe, zgodnie z art. 61 § 4 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267), pismem z dnia 5 kwietnia 2013 r. Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę SK.KEYO spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Wólce Kosowskiej (strona postępowania) o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa dresów H-2135 # „ERG-S” (rozmiary: 134 cm, 140 cm, 146 cm) oraz dresów H-2132 # „ERG-S” (rozmiary: 134 cm, 140 cm, 146 cm), wyznaczając jej termin 14 dni na zajęcie stanowiska. Jednocześnie, Prezes UOKiK wyjaśnił, że produkty będące przedmiotem postępowania, które znajdują się w posiadaniu strony postępowania, nie powinny być wprowadzane na rynek i oferowane konsumentom. Prezes UOKiK wskazał, że konstrukcja tych produktów powinna zostać poprawiona, a dowody potwierdzające tę okoliczność – w postaci np. faktury za usługę krawiecką lub dokumentacji fotograficznej – przekazane organowi nadzoru. Jednocześnie, Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, że jeżeli stwierdzi, iż powyższy proces jest nieopłacalny lub trudny do przeprowadzenia, może zniszczyć posiadane produkty, co powinna potwierdzać np. oświadczeniem, dokumentacją fotograficzną, protokołem zniszczenia lub innym dokumentem potwierdzającym utylizację tych produktów. Prezes UOKiK wskazał również, że analogiczne działania strona postępowania powinna podjąć w

stosunku do produktów wprowadzonych na rynek, a gdyby nie dysponowała danymi odbiorców (np. z uwagi na prowadzenie sprzedaży paragonowej) – powinna zamieścić ostrzeżenia w punkcie handlowym (sklepie) lub w prasie, a dowód - w postaci fotografii lub egzemplarza gazety - przekazać Prezesowi UOKiK. Jednocześnie, Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania z prośbą o wyjaśnienie, czy przekazana w toku kontroli Inspekcji Handlowej faktura zakupu nr 36/10/2012 z dnia 9 października 2012 r. dokumentująca zakup łącznie 600 sztuk obu modeli dresów od przedsiębiorcy TUAN & HAU spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Wólce Kosowskiej stanowi jedyny dokument, na podstawie którego dokonywała zakupu kwestionowanych produktów. Organ nadzoru wezwał stronę postępowania do przekazania pełnej listy dystrybutorów tych produktów, ze wskazaniem ilości produktów dostarczonych każdemu z nich, okresu, w którym były one wprowadzane na rynek oraz uwzględniającej jednostkową cenę sprzedaży produktów (zamiast wskazanej listy dystrybutorów strona postępowania mogła przekazać wszystkie faktury sprzedaży produktów objętych zakresem niniejszego postępowania). Ponadto, Prezes UOKiK zobowiązał stronę postępowania do poinformowania, ile sztuk kwestionowanych produktów posiada na stanie magazynowym oraz czy dysponuje wiedzą na temat ewentualnych skarg konsumentów lub reklamacji, których przedmiotem były kwestionowane produkty.

Pismem z dnia 21 kwietnia 2013 r. strona postępowania poinformowała Prezesa UOKiK, iż faktura zakupu nr 36/10/2012 z dnia 9 października 2012 r., dokumentująca zakup łącznie 600 sztuk obu modeli dresów od przedsiębiorcy TUAN & HAU spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Wólce Kosowskiej, stanowi jedyny dokument na podstawie którego dokonywała zakupu kwestionowanych produktów. Jednocześnie wskazała, iż prowadziła jedynie sprzedaż paragonową kwestionowanych modeli dresów, w związku z czym nie może podać listy dystrybutorów ani nie dysponuje fakturami sprzedaży. Strona postępowania oświadczyła, iż nie jest producentem ani importerem tych produktów. Dodatkowo wskazała, iż stan magazynowy w zakresie ilości produktów nie uległ zmianie od czasu przeprowadzenia kontroli w jej siedzibie. Strona postępowania oświadczyła, iż nie wpłynęły do niej jakiegokolwiek skargi lub reklamacje konsumentów na kwestionowane produkty. Jednocześnie, poinformowała organ nadzoru, iż produkty pozostające na jej stanie magazynowym zostaną zwrócone dostawcy, a faktura korygująca VAT zostanie przekazana Prezesowi UOKiK w najbliższym czasie. Dodatkowo, strona postępowania poinformowała Prezesa UOKiK, iż w należącym do niej sklepie została umieszczona informacja dla konsumentów o niespełnieniu wymagań przez kwestionowane dresy, na dowód czego strona przedłożyła treść ww. komunikatu.

W odpowiedzi na powyższe organ nadzoru wezwał stronę postępowania do przekazania fotografii ostrzeżenia zamieszczonego w punkcie handlowym. Jednocześnie, Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania z prośbą o wskazanie, czy w związku z zamieszczeniem komunikatu otrzymała zwroty kwestionowanych dresów od ich użytkowników oraz przypominał, iż produkty odebrane od indywidualnych użytkowników powinny również zostać zwrócone dostawcy. Jednocześnie, w związku z tym, iż strona postępowania zobowiązała się do zwrotu kwestionowanych produktów dostawcy organ nadzoru podkreślił, iż – zgodnie z jej deklaracją - niezbędne jest niezwłoczne przekazanie dowodów świadczących o tych działaniach, np. faktury korygującej VAT.

W piśmie z dnia 6 czerwca 2013 r. organ nadzoru poinformował stronę postępowania o przysługującym jej prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów oraz zgłoszonych żądań.

W piśmie z dnia 18 czerwca 2013 r. strona postępowania oświadczyła, iż w poprzednim piśmie z dnia 21 kwietnia 2013 r. poinformowała Prezesa UOKiK, że kwestionowane dresy zostaną zwrócone do dostawcy. Z treści pisma wynikało, iż dowodem świadczącym o zwrocie kwestionowanych produktów do dostawcy ma być faktura VAT nr 36/10/2012 z dnia 9 października 2012 r., świadcząca o nabyciu 48 sztuk „*dresów chłopięcych*” oraz 48 sztuk „*dresów dziewczęcych*”. Jednocześnie, strona postępowania przekazała organowi nadzoru zdjęcie ostrzeżenia dla klientów umieszczonego w należącym do niej sklepie. Strona postępowania wniosła również o „*wycofanie nałożonej kary w wysokości 10,000,00 zł*”.

Pismem z dnia 2 lipca 2013 r. Prezes UOKiK - odnosząc się do prośby strony postępowania dotyczącej „*wycofania nałożonej kary w wysokości 10,000,00 zł*” - poinformował ją, że postępowanie administracyjne nie zostało jeszcze zakończone, a w konsekwencji strona postępowania nie została zobowiązana przez organ nadzoru do uiszczenia kwoty 10 000 zł. Ponadto, Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, że przekazana przy piśmie z dnia 18 czerwca 2013 r. faktura VAT nr 36/10/2012 z dnia 9 października 2012 r., świadcząca o nabyciu 48 sztuk „*dresów chłopięcych*” oraz 48 sztuk „*dresów dziewczęcych*” nie stanowi - wbrew jej oświadczeniu – faktury korygującej potwierdzającej zwrot kwestionowanych produktów do dostawcy; jest to bowiem faktura dokumentująca nabycie innych modeli dresów, a nie zwrot produktów będących przedmiotem postępowania. Mając na uwadze powyższe okoliczności Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, iż nie może zaliczyć ww. dokumentu w poczet materiału dowodowego świadczącego o wyeliminowaniu zagrożeń stwarzanych przez kwestionowane dresy. Jednocześnie, mając na uwadze uprzednie zobowiązanie strony postępowania do

zwrotu kwestionowanych produktów do dostawcy organ nadzoru wskazał, iż niezbędne jest niezwłoczne przekazanie dowodów świadczących o tych działaniach, np. faktury korygującej VAT.

Pismem z dnia 19 lipca 2013 r. strona postępowania poinformowała Prezesa UOKiK, iż omyłkowo zwróciła się z wnioskiem o umorzenie kary dotyczącej innego postępowania administracyjnego. Odnosząc się do przekazanej uprzednio faktury VAT nr 36/10/2012 z dnia 9 października 2012 r., strona postępowania oświadczyła, iż dokument ten nie dotyczy produktów będących przedmiotem postępowania. Strona postępowania wyjaśniła, że ww. pomyłki wynikają z tego, iż osoba zarządzająca spółką nie posługuje się językiem polskim. Jednocześnie, strona postępowania przekazała Prezesowi UOKiK fakturę VAT nr U-2/7/2013 z dnia 17 lipca 2013 r. oraz kartę przekazania odpadu nr U-2/7/2013, świadczące o utylizacji pozostających na jej stanie magazynowym produktów (12 sztuk bezpieczeństwa dresów H-2135 # „ERG-S” oraz 10 sztuk dresów H-2132 # „ERG-S”). Ponadto, strona postępowania zadeklarowała, iż w przyszłości nie będzie wprowadzać na rynek kwestionowanych modeli dresów.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca SK.KEYO spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Wólce Kosowskiej wprowadził dresy H-2135 # „ERG-S” (rozmiary: 134 cm, 140 cm, 146 cm) oraz dresy H-2132 # „ERG-S” (rozmiary: 134 cm, 140 cm, 146 cm) na rynek i jest dystrybutorem w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z tym przepisem, za dystrybutora uznaje się przedsiębiorcę uczestniczącego w dowolnym etapie dostarczania lub udostępniania produktu, którego działalność nie wpływa na właściwości produktu związane z jego bezpieczeństwem. W aktach sprawy znajduje się faktura na podstawie której – według oświadczenia strony postępowania – nabyła ona przedmiotowe produkty od przedsiębiorcy TUAN & HAU spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Wólce Kosowskiej mającego siedzibę na terenie Polski.

Zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów dystrybutor zobowiązany jest działać z należytą starannością w celu zapewnienia bezpieczeństwa produktów, w szczególności przez niedostarczanie produktów, o których wie lub o których, zgodnie z posiadanymi informacjami i doświadczeniem zawodowym, powinien wiedzieć, że nie spełniają one wymagań bezpieczeństwa. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub

innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym użytkowaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, nie jest produktem bezpiecznym.

Zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, domniemywa się, że produkt spełniający wymagania wynikające z norm krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej, będących transpozycją norm europejskich uznanych przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów, do których odniesienia Komisja Europejska opublikowała w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, jest produktem bezpiecznym w zakresie wymagań objętych tymi normami. Jako że norma PN - EN 14682 : 2009 jest wyżej opisanym rodzajem normy, Prezes UOKiK dokonał oceny ogólnego bezpieczeństwa dresów H-2135 # „ERG-S” (rozmiary: 134 cm, 140 cm, 146 cm) oraz dresów H-2132 # „ERG-S” (rozmiary: 134 cm, 140 cm, 146 cm) z uwzględnieniem określonych w niej wymagań.

Badania organoleptyczne przeprowadzone przez inspektorów reprezentujących Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej wykazały, że konstrukcja dresów H-2135 # „ERG-S” (rozmiary: 134 cm, 140 cm, 146 cm) oraz dresów H-2132 # „ERG-S” (rozmiary: 134 cm, 140 cm, 146 cm) nie jest zgodna z wymaganiami określonymi w normie PN – EN 14682 : 2009.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK stwierdził, że ww. modele dresów nie spełniają wymagań określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów i w piśmie z dnia 5 kwietnia 2013 r. wyznaczył stronie postępowania termin na wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

W toku postępowania jego strona, tj. przedsiębiorca SK.KEYO spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Wólce Kosowskiej, nie zanegowała oceny bezpieczeństwa produktów przeprowadzonej przez Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, nie przedstawiła także żadnych dowodów z których wynikałoby, że wprowadzone przez nią na rynek produkty są bezpieczne. Strona postępowania nabyła jednorazowo łącznie 600 sztuk kwestionowanych dresów od przedsiębiorcy TUAN & HAU spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Wólce Kosowskiej na podstawie

faktura VAT nr 36/10/2012 z dnia 9 października 2012 r. Produkty te sprzedawane były na podstawie paragonów w sklepie prowadzonym przez stronę postępowania. Stwierdzić należy, iż w toku niniejszego postępowania jego strona podjęła współpracę z organem nadzoru - przedłożyła bowiem dowody świadczące o usunięciu zagrożeń stwarzanych przez wprowadzone przez nią na rynek produkty. Strona postępowania umieściła w prowadzonej przez nią placówce detalicznej komunikat przeznaczony dla konsumentów, dotyczący niespełniania przez kwestionowane produkty ogólnych wymagań bezpieczeństwa, na dowód czego przedłożyła wydruk ostrzeżenia oraz dokumentację fotograficzną. Ponadto, strona postępowania przekazała Prezesowi UOKiK fakturę VAT nr U-2/7/2013 z dnia 17 lipca 2013 r. oraz kartę przekazania odpadu nr U-2/7/2013, świadczące o utylizacji pozostających na jej stanie magazynowym produktów. Dodatkowo, strona postępowania zadeklarowała, iż w przyszłości nie będzie wprowadzać na rynek kwestionowanych modeli dresów.

Przedstawione dowody świadczące o utylizacji obu modeli dresów oraz poinformowaniu konsumentów o stwarzanych przez produkty zagrożeniach, w opinii Prezesa UOKiK są wiarygodne i wystarczające do uznania, że strona postępowania – przedsiębiorca SK.KEYO spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Wólce Kosowskiej - wyeliminowała zagrożenia stwarzane przez kwestionowane produkty.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie:

Na podstawie art. 127 § 3 w związku z art. 5 § 2 pkt 4 Kodeksu postępowania administracyjnego oraz w związku z art. 29 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, Nr 99, poz. 660, Nr 171, poz. 1206, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, Nr 223, poz. 1458, Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 157, poz. 1241, z 2011 r. Nr 34, poz. 173) oraz na podstawie art. 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, w związku z art. 26 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, od niniejszej decyzji stronie nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z niniejszej decyzji może, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

z up. Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
ZASTĘPCA DYREKTORA
DEPARTAMENTU NADZORU RYNKU

Jadwiga Gunerka

Otrzymuje:

SK.KEYO spółka z ograniczoną odpowiedzialnością
Al. Krakowska 129/2
05-552 Wólka Kosowska